

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 15 lipca 2021 r.

w sprawie E-14/20

Liti-Link AG przeciwko LGT Bank AG*(Dyrektywa 2004/39/WE – Dyrektywa 2006/73/WE – Pojęcie „najważniejszych warunków” – Wystarczające ujawnienie informacji klientom – Pojęcie „formy skrótowej” – Dopuszczalność)*

(2021/C 426/04)

W sprawie E-14/20 Liti-Link AG przeciwko LGT Bank AG – WNIOSK skierowany do Trybunału na mocy art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości przez Sąd Najwyższy Księstwa Liechtensteinu (Fürstlicher Oberster Gerichtshof) w sprawie wykładni dyrektywy Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wykonującej dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejsz dyrektywy, Trybunał w składzie: Páll Hreinsson (prezes), Per Christiansen (sędzia sprawozdawca) i Bernd Hammermann (sędzia) wydał w dniu 15 lipca 2021 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Art. 26 akapit ostatni dyrektywy Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejsz dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwo inwestycyjne może ujawnić najważniejsze warunki umów dotyczących opłat, prowizji lub korzyści niepieniężnych w formie skrótowej, pod warunkiem że przed wykonaniem danej usługi inwestycyjnej lub pomocniczej przedsiębiorstwo inwestycyjne wyraźnie ujawniło klientowi, że takie zachęty są wypłacane stronie trzeciej lub otrzymywane od strony trzeciej; zobowiązało się do ujawnienia dalszych szczegółów na życzenie klienta i że przestrzega tego zobowiązania.

Ujawnienia informacji zgodnie z art. 26 w formie skrótowej można dokonać w ogólnych warunkach świadczenia usług lub z góry określonych warunkach umów, pod warunkiem że każdy klient otrzymuje informacje związane z daną usługą inwestycyjną oraz że informacje te stanowią wystarczającą podstawę, aby klient mógł podjąć świadome decyzje inwestycyjne.

2. Ujawnienie informacji zgodnie z art. 26 akapit ostatni dyrektywy 2006/73/WE łączy się ze zobowiązaniem przedsiębiorstwa inwestycyjnego do jasnego wskazania, czy i kiedy opłata, prowizja lub korzyść niepieniężna jest dostarczana, informacje te muszą być wyczerpujące, dokładne i zrozumiałe, a ich przekazanie musi nastąpić przed wykonaniem danej usługi inwestycyjnej lub pomocniczej. Ogólne ujawnienie informacji, które odnosi się jedynie do możliwości uzyskania przez przedsiębiorstwo inwestycyjne opłaty, prowizji lub korzyści niepieniężnej od strony trzeciej, nie jest wystarczające do celów art. 26 tej dyrektywy.
3. W przypadku gdy nie da się określić wysokości opłat lub prowizji, prawidłowe ujawnienie informacji zgodnie z art. 26 akapit pierwszy lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2006/73/WE musi umożliwić klientowi obliczenie kwoty opłat lub prowizji przekazanych przedsiębiorstwu inwestycyjnemu przez stronę trzecią, tak aby klient mógł podjąć świadomą decyzję w sprawie inwestycji.

4. Warunki określone w art. 26 akapit ostatni dyrektywy 2006/73/WE dotyczące ujawniania informacji o opłatach, prowizjach lub korzyściach niepieniężnych w formie skróconej nie są spełnione, jeżeli przedsiębiorstwo inwestycyjne zobowiązuje się do ujawnienia klientowi dalszych szczegółów jedynie w odniesieniu do okresu dwunastu miesięcy poprzedzających wyrażenie przez niego życzenia.
 5. Prawo EOG nie wymaga bezpośredniej skuteczności przepisów prawa EOG, które nie zostały prawidłowo transponowane do prawa krajowego. Sąd krajowy jest jednak zobowiązany zapewnić w możliwie największym stopniu rezultat zgodny z celem prawa EOG poprzez wykładnię prawa krajowego zgodną z prawem EOG.
-